

DECIZIA NR. 35

Direcția generală a finanțelor publice Brașov, Biroul de soluționare a contestațiilor a fost sesizată privind soluționarea contestației depusă de SC A.

Contestația a fost formulată împotriva măsurilor stabilite de organele de control în Decizia de impunere prin care au fost calculate dobânzi aferente impozitului pe salarii restant aferent anului 1999.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.177 din O.G. nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.174,175 și 177 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, D.G.F.P. Brașov este investită cu soluționarea pe fond a contestației formulate de către SC A.

I. SC A. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere prin care au fost calculate suplimentar dobânzi aferente impozitului pe salarii.

Prin Decizia de impunere organul fiscal a calculat dobânzi aferente impozit pe salarii pe anul 1999.

Contestatatoarea susține că sumele stabilite prin decizie nu corespund cu evidențele contabile ale societății și le considera lipsite de un suport material real întrucât s-a procedat la stabilirea unor sume de plată în sarcina societății iar la momentul actual sumele sunt prescrise conform legii.

În susținere petenta invocă art.128 alin(1) și art.131 din OG.92/2003 privind Codul de procedura fiscală republicat.

Petenta precizează faptul că în conformitate cu art.42 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, în conținutul actelor administrativ fiscale emise trebuiau inserate mențiunile cu privire la audierea contribuabilului.

Pentru considerentele arătate, petenta solicită admiterea contestației pentru dobânzile aferente impozitului pe salarii din anul 1999.

Totodată, prin contestația formulată petenta solicită anularea în totalitate a actului administrativ fiscal atacat.

II. Prin Decizia de impunere organul fiscal a calculat dobânzi aferente impozitului pe salarii pe anul 1999, pe perioada 01.10.2005 - 31.12.2005 conform Declarației din 2003.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, susținerile petentului, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării se rețin următoarele:

1.Referitor la dobânzile aferente impozitului pe venituri din salarii pe anul 1999 stabilite suplimentar prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din ani precedenți precizăm:

Cauza supusă soluționării D.G.F.P.Brașov, este dacă petenta datorează bugetului de stat dobânzi aferente impozitului pe venituri din salarii aferente anului 1999 neachitat pînă la data întocmirii deciziei calculate pe perioada 01.10.2005 - 31.12.2005.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din ani precedenți, organul fiscal, a calculat, pe perioada 01.10.2005 - 31.12.2005, dobânzi aferente impozitului pe veniturile din anul 1999 conform declarațiilor depuse de petentă la data de 25.04.2003 și neachitate la bugetul statului.

În contestația formulată petenta susține că dobânzile aferente impozitului pe venituri din salarii, stabilite prin decizie nu corespund cu evidențele contabile ale societății și le considera lipsite de un suport material real întrucât s-a procedat la stabilirea unor sume de plată la data de 31.12.2005 în baza Declarațiilor privind obligațiile la bugetul general consolidat depuse la data de 25.04.2003 pentru anul 1999 care sunt prescise.

Totodată, petenta susține că, pentru impozitul pe venituri din salarii aferent anului 1999 asupra căruia au fost calculate dobânzile pe perioada 01.10.2005 - 31.12.2005, organele fiscale nu au emis somații sau titluri executorii.

Obligațiile bugetare asupra cărora au fost calculate dobânzi au fost înregistrate potrivit Declarațiilor privind obligațiile la bugetul general consolidat din 25.04.2003, depuse de către petentă, care reprezintă titlu de creanță.

În drept punctul nr.107.1 lit.b) din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precizează:

"Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

b) declarația fiscală, angajamentul de plată sau documentul întocmit de plătitor prin care acesta declară obligațiile fiscale, în cazul în care acestea se stabilesc de către plătitor, potrivit legii;"

Pentru cazul în speță sunt aplicabile prevederile art.25 din O.G. nr.73/1999 privind impozitul pe venit, art. 25 din O.G 7/2001 privind impozitul pe venit, art.60 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, art.109 alin.(1) , art.115 alin.(1), art.116 alin.(1) art.130 lit.b din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală care precizează:

-art.25 din O.G. nr.73/1999 privind impozitul pe venit

"Plătitorii de salarii și de venituri asimilate salariilor au obligația de a calcula și de a reține impozitul aferent veniturilor fiecărei luni, la data efectuării plății acestor venituri, precum și de a-l vira la bugetul de stat la termenul stabilit pentru ultima plată a drepturilor salariale efectuată pentru fiecare lună, dar nu mai târziu de data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se cuvin aceste drepturi."

-art. 25 din O.G. nr.7/2001 privind impozitul pe venit

"Plătitorii de salarii și de venituri asimilate salariilor au obligația de a calcula și de a reține impozitul aferent veniturilor fiecărei luni, la data efectuării plății acestor venituri, precum și de a-l vira la bugetul de stat pînă la data de 25 inclusiv a lunii următoare."

-art.60 Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, precizează

"Termen de plată a impozitului

Plătitorii de salarii și de venituri asimilate salariilor au obligația de a calcula și de a reține impozitul aferent veniturilor fiecărei luni, la data efectuării plății acestor venituri, precum și de a-l vira la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.”

-art.109 alin.(1) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală
(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.

-art.115 alin.(1) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală
“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

-art.116 alin.(1) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală
“(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Deciziile de impunere mai sus menționate au fost întocmite potrivit prevederilor art.86 lit.c) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală care precizează:

*“Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:
c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii.”*

Dobânzile aferente impozitului pe veniturile din salarii pe anul 1999 stabilite pe perioada 01.10.2005 - 31.12.2005 prin decizie, au fost calculate în mod eronat prin aplicarea cotei de dobândă de 0.06% asupra obligațiilor de plată neachitate pînă la data întocmirii deciziei.

Potrivit prevederilor art.1 din H.G. 784/2005 privind stabilirea nivelului dobânzii datorate pentru neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor fiscale *“(1) Nivelul dobânzii datorate pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitorii a obligațiilor de plată reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere.”*

Având în vedere prevederile legale aplicabile în speță enunțate urmează a se admite contestația pentru dobânzile stabilite eronat de organul fiscal prin aplicarea cotei de 0,06% și anularea parțială a Deciziei.

Pentru dobânzile calculate prin Decizie stabilite prin aplicarea cotei de 0,05% asupra impozitului pe venituri din salarii pe anul 1999 neachitat la bugetul statului la termenul scadent urmează a se respinge contestația ca neintemeiată.

Referitor la afirmația petentei, potrivit căreia dobânzile aferente impozitului pe veniturile din salarii declarate potrivit Declarației privind obligațiile la bugetul general consolidat din 25.04.2003, depusă de către petentă, nu corespund cu evidentele contabile ale societății, precizăm:

Organul fiscal a calculat dobânzi aferente impozitului pe veniturile din salarii declarate de către petentă în anul 1999 pentru fiecare zi de întârziere a plății, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și pînă la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Prin Decizia de impunere, referitoare la obligațiile de plata accesoriilor aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți, contestate de petentă, organul fiscal a calculat dobânzi pe trimestrul IV 2005 pentru impozitul pe salarii pe anul 1999 neachitat până în data de 31.12.2005.

Afirmația petentei că organul fiscal a calculat dobânzi este eronată intrucit din Decizia de impunere, referitoare la obligațiile de plata accesoriilor aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți, contestate de petentă, organul fiscal a calculat dobânzi pe trimestrul IV 2005 aferent impozitul pe salarii pe anul 1999 neachitat până în data de 31.12.2005.

Referitor la afirmația petentei că organul fiscal nu a inserat în conținutul actelor administrativ fiscale menționi cu privire la audierea contribuabilului precizăm:

Urmare adresei prin care D.G.F.P.Brașov a comunicat faptul ca instanta de judecata prin Decizia civilă a respins recursul formulat de SC A. organul fiscal din cadrul au procedat la continuarea masurilor de executare silita conform prevederilor legale in vigoare prin comunicarea de instiintari de plata, somatii insotite de titluri executorii, popriri asupra disponibilitatilor din conturile bancare si sechestrul asupra bunurilor imobile.Procesul verbal de sechestrul, transmis petentei si semnat de reprezentantul legal al SC A.

Față de cele specificate mai sus urmează a se respinge ca neîntemeiată susținerea petentei cu privire la audierea contribuabilului prevăzută de art.42 alin.2 lit.j din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Referitor la afirmația petentei ca organul fiscal nu a emis instiintare de plata pentru dobinzile si penalitatile calculate prin Decizia de impunere precizam:

Potrivit prevederilor art.84 alin.(6) din OG nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala” Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora.”

2.Prin contestatie petenta invoca motivul prescriptiei dreptului organelor fiscale de a stabili accesorii datorate aferent debitelor reprezentind impozit pe venituri din salarii pe anul 1999 neachitat pina la 31.12.2005.

In fapt prin procesul verbal inregistrat la SC A. , organele Directiei Controlului Fiscal Brasov au stabilit faptul ca aferent perioadei verificate societatea datora impozit salarii conform Legii 32/1991.

Aferent sumei neachitata pina la 31.12.2005, prin Decizia organele au stabilit ca datorate dobinzi calculate pentru perioada 01.10.2005 - 31.12.2005.

In speta sunt aplicabile prevederile art.21 din OG70/1997 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare in vigoare la data la care a inceput sa curga prescriptia extintiva care precizeaza:

“Dreptul organelor fiscale de a stabili diferențe de impozite și majorări de întârziere pentru neplata în termen a acestora, precum și de a constata contravenții și a aplica amenzi și penalități pentru faptele a căror constatare și sancționare sunt, potrivit legii, de competența organelor fiscale, pentru o perioadă impozabilă, se prescrie după cum urmează:

a) în termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declarației pentru perioada respectivă”

Cconform art.22 din OG 70/1997

“Termenele de prescripție prevăzute la art. 21 se întrerup :

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) la data depunerii de către contribuabil a declarației fiscale, după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) la data efectuării, de către contribuabil, a unui act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat, inclusiv plata integrală sau parțială a acestuia;

d) la data comunicării, către contribuabil, a unor diferențe de impozit stabilite de organele fiscale ca urmare a acțiunilor de control.”

Fata de prevederile legale de mai sus se retine ca termenul de prescriptie a dreptului organelor de inspectie fiscala de a stabili obligatii fiscale suplimentare pe anul 1999 este de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declaratiei pentru anul 1999.

Aceasta prescriptie extintiva a fost intrerupta de verificarea efectuata de organele de control ale Directiei Controlului Fiscal Brasov finalizata prin procesul verbal.

In speta dispozitiile O.G.70/1997 se completeaza cu cele ale Decretului 167/1958 privitor la prescriptia extintiva republicat in anul 1960 care reprezinta dreptul comun in materie.

Art.16 din Decretul 167/1958 privitor la prescriptia extintiva republicat prevede:

“Prescripția se întrerupe:

c) printr-un act începător de executare. Prescripția nu este întreruptă, dacă s-a pronunțat încetarea procesului, dacă cererea de chemare în judecata sau executare a fost respinsă, anulată sau dacă s-a perimat, ori dacă cel care a făcut-o a renunțat la ea.”

Art.17 din Decretul 167/1958 privitor la prescriptia extintiva republicat prevede:

“Întreruperea șterge prescripția începută înainte de a se fi ivit împrejurarea care a întrerupt-o.

După întrerupere începe sa curgă o nouă prescripție.”

Asfel procesul verbal din 19.07.2002 constituie titlu de creanta asa dupa cum este precizat de art.4lit.c) din O.G. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare care precizeaza:

“Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se constată și se individualizează obligația de plată privind creanțele bugetare prevăzute la art. 1, întocmit de organele de specialitate sau de persoanele împuternicite potrivit legii, astfel:

c) pentru diferențele constatate între obligațiile de plată determinate de plătitor și cele legal datorate, inclusiv majorările de întârziere pentru neplata la termen a impozitelor, a taxelor și a altor venituri, stabilite cu ocazia verificărilor ulterioare efectuate de organele abilitate de lege în acest scop, titlul de creanță este documentul care cuprinde rezultatele verificării sau constatării”

ART. 10 alin.1 din OG 11/1996 precizeaza:

“Obligațiile bugetare stabilite de organele competente, prin documente de verificare sau de constatare, se plătesc în termen de cel mult 15 zile de la data semnării sau a comunicării documentului de verificare sau de constatare, care constituie și înștiințare de plată.”

Art. 128 si art.130 lit.b din O.G. nr 92/2003 republicata precizeaza:

ART. 128

Începerea termenului de prescripție

(1) Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept.

ART. 130

Întreruperea termenului de prescripție

Termenul de prescripție prevăzut la art. 128 se întrerupe:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silite sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de plată a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoașterii în orice alt mod a datoriei;

c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silite, a unui act de executare silită;

d) pe data întocmirii, potrivit legii, a actului de constatare a insolvenței contribuabilului;

e) în alte cazuri prevăzute de lege.

Avind în vedere prevederile aplicabile în speta se retine ca dreptul organelor fiscale de a stabili accesoriile contestate nu era prescris intrucit baza impozabila a fost stabilita prin procesul verbal care a intrerupt prescriptia extinctiva, dupa data emiteri acesteia incepind sa curga o noua prescriptie, iar organele Administratiei Finantelor Publice au indeplinit procedura de executare realizata prin emiterea de titluri executorii in speta, astfel incit urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia petentei.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art.25 din O.G. nr.73/1999, art 25 din OG7/2001 privind impozitul pe venit, art.60 din Legea 571/2003 privind codul fiscal, 107 alin.(1) din HG1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG92/2003 privind Codul de procedura fiscala, art.1 din HGnr.784/2005 privind stabilirea nivelului dobinzi datorate pentru neachitarea la termen a obligatiilor fiscale, art.86,109,115 alin.(1), art.116 alin.(1) si 130 lit.b), 186 din O.G. nr.92/2003, republicată, se,

DECIDE

1.Respingerea contestației formulată de SC A. pentru dobânzile aferente impozitului pe venituri din salarii pe anul 1999.

2.Admiterea contestației pentru dobinzile calculate eronat aferente impozitului pe venituri din salarii pe anul 1999 si anulara partiala a Deciziilor

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Brașov în termenul prevăzut de Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.